

Тези върху антропософската социална терапия

Следните тези бяха разработени през 2017 г. от "Работната група по социална терапия" на Съвета. Преработената версия от 2024 г. е достъпна по-долу. Те са предназначени да служат като стимул и работна помощ за въвеждане в значимостта на антропософската социална терапия или като основна насока на собствената работа в институциите за социална терапия. Те не претендират да са завършени и ще бъдат доразвити в бъдеще. Критични изявления, допълнения и предложения са изрично добре дошли (inclusivesocial@goetheanum.ch).

1. Антропософската социална терапия (наричана по-долу "социална терапия") се отнася до възрастни, които имат специална нужда от подкрепа когнитивно, психологически и / или физически. В тази сфера тя предлага помощта си.
2. Съществена основа на социалната терапия е антропософията на Рудолф Щайнер, чиято етика има християнски хуманитарни корени. По-специално, това означава:
  - а. Социалната терапия се стреми към по-дълбоко разбиране на човешкото същество. Отправната точка е антропософският, холистичен възглед за човешкото същество с неговите три нива на духовност, душа и физическо тяло.
  - б. Тя произхожда от реалността на духовното и го включва в работата си. Тя разбира всяко човешко същество като човек със здраво, неразрушимо духовно ядро, чието достойнство е неприкосновено. Тя не е обвързана с никакво вероизповедание.
  - в. Тя се основава на приноса на всеки човек към обществото. Никой не е единствено нуждаещ се от помощ и никой не е в ролята си единствено да оказва помощ. Хората винаги си влияят, възпрепятстват се и се обогатяват взаимно.
  - г. Социалната терапия възниква от антропософското движение и е свързана с него по много начини.
3. Социалната терапия е насочена към универсалните човешки нужди за взаимоотношения и социална интеграция от една страна, и за лична автономия - от друга.
4. Без да омаловажава сериозността и тежестта на увреждането, социалната терапия се фокусира върху силните страни и ресурсите на човек, нуждаещ се от подкрепа.
5. Възрастният, нуждаещ се от подкрепа, не се разбира като човек, който трябва да бъде подкрепян и педагогически обгрижван през целия си живот. По-скоро може да се приеме, че всеки е възрастен, т.е. стреми се да води живота си на своя отговорност и може да го направи – с помощ.
  - а. В това отношение възрастният трябва да бъде признат за такъв, какъвто е, преди всяка подкрепа.
  - б. От друга страна, "възрастен" не трябва да се разбира като веднъж постигнато състояние, а като процес на развитие. Това се отнася за всички хора. Ние не сме възрастни, но сме в процес на израстване през целия си живот. Целта се разкрива в успешната биография. Какво означава успешна биография е субективно преживяно от всяко човешко същество.
  - в. Този процес на развитие е съзнателно оформен отвън в детството чрез възпитание, социализация и преподаване, а в зряла възраст като образователен процес се ръководи предимно от самия човек. Всеки човек продължава да се

изгражда. Ето защо социалната терапия е особено загрижена за образователното и терапевтично предлагане.

6. Съществено значение за социалната терапия е вътрешното отношение на придружаващия човек, което трябва да се характеризира с интерес, признателност, приемане, ангажираност и искреност. По същия начин придружавашщото лице няма да може да се ограничи до професионална роля, но винаги ще бъде предизвикано като холистичен човек. В работната дейност професионализмът, опитът и интуицията са взаимосвързани и еднакво важни.
7. Ситуационната среща между придружаващия и придружавания е от голямо значение. В идеалния случай това е диалогична среща, основана на уважение и взаимна признателност.
8. Подкрепата, която една организация за социална терапия се опитва да осигури, се състои преди всичко в предлагането на подпомагача, смислена социална среда, а след това в предлагането на индивидуална подкрепа.
  - а. Тази среда трябва да бъде подходяща за осигуряване както като пространство за развитие, така и като защитено пространство.
  - б. Основни области на такава среда са жилищното настаняване, работата, културата и образованието.
  - в. Необходими са разнообразни методи, подходи и предложения за живот, работа, образование и културен живот, за да се отдаде дължимото на разнообразието от индивидуалности. Това съответства на реална свобода на желание и избор да се решава за или против определени предложения.
  - г. Такава социална среда първоначално е била предназначена да даде възможността на приобщаващата социално-терапевтична общност, в която хората със и без нужда от подкрепа се формират заедно. Днес има разнообразие от предложения за социална терапия.
9. Важна задача е присъствието и активното участие в обществения живот с цел да се разбира социалното включване.
10. При избора на методи, използвани от социалната терапия, тя е напълно отворена. Достойнството на човека е запазено.
11. Социалната терапия вижда както придружаващия, така и придружавания човек като личности, които се срещат холистично. По този начин тя надхвърля таксуваната услуга в разбирането си за задачите.
12. Според собствената представа социалната терапевтична общност е социално пространство или общност, която се развива, носи отговорност и се оформя съвместно от всички членове.
13. Социалната терапия е отворена за развитие. Тя се разгръща в изследването на социалното развитие, професионалните открития и текущия научен дискурс.

Работна група по социална терапия, преработена версия, март 2024 г.

Фрея Адам/Германия, Пауламария Блаксланд-де Ланге/Великобритания, Сара Колона/Италия, Жужа Филипов-Соо/Румъния, Юлиане Гравенхорст/Германия, Еверт Хофман/Холандия, Андреа Крон-Петрович/Германия, Ахим Лайбинг/Австрия, Ирина Папаро/България, Удо Пфейл/Швейцария, Мартин Шварц/Великобритания, Себастиан Шьонинг/Германия, Сара Зигерс/Швеция, Соня Зауш/Швейцария